

TEMAT LEKCJI: *Gołębie, kolibry, żurawie i my... na rzecz pokoju*

AUTOR: Joanna Roszak

CELE:

OU:

- rozumie, jak wzmacniać motywację do działań na rzecz własnego rozwoju i dobra świata,
- umie interpretować tekst przypowieści i odczytywać jej ukryte sensy,
- zna historię Sadako Sasaki,
- rozumie wpływ dzieci na lokalny i globalny pokój,
- czyje się zintegrowany/zintegrowana z zespołem klasowym,
- umie złożyć żurawia origami.

HASŁA TEMATYCZNE: zaangażowanie, aktywność, pokój

POZIOM EDUKACYJNY (WIEK UCZNIÓW I UCZENNIC/ KLASA): klasy 2.-3. szkoły podstawowej (I etap edukacyjny)

ODWOŁANIA DO PODSTAWY PROGRAMOWEJ:

I) Uczeń zdobywa świadomość języka jako wartościowego i wielofunkcyjnego narzędzia komunikacji, rozwija umiejętność poszukiwania interesujących go wiadomości, a także ich porządkowania oraz poznawania dzieł sztuki; uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru.

II) Uczeń poznaje teksty kultury odpowiednie dla stopnia rozwoju emocjonalnego i intelektualnego; rozpoznaje ich konwencje gatunkowe; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie.

Materiał edukacyjny Polskiej Akcji Humanitarnej

UŻYTE SKRÓTY:

OP – osoba prowadząca

OU – osoby uczestniczące

CO MUSI PRZYGOTOWAĆ OP PRZED ROZPOCZĘCIEM LEKCJI:

- * wydrukować zdjęcia,
- * przygotować komputer z dostępem do Internetu,
- * obejrzeć filmy animowane poświęcone Sadako Sasaki,
- * nauczyć się składać żurawie origami,
- * zachęcić do udziału w lekcji kilku rodziców, pomocnych przy składaniu żurawi origami,
- * zapoznać się z historią o kolibrze oraz z biogramem Sadako, by barwnie je przedstawić,
- * zorganizować kolorowe kartki w kształcie kwadratu, papier i kredki,
- * wydrukować kalendarz (załącznik),
- * przewietrzyć pomieszczenie.

CZAS: 45 minut/90 minut (lekcję w zależności od ilości czasu można przedłużyć i zadać OU większą ilość żurawi do złożenia)

Czas	Cel metody	Opis metody	Potrzebne materiały
10 minut	Motywuje do zaangażowania się w lekcję.	<p>OP inicjuje rozmowę na temat ptaków (najlepiej, by dzieci siedziały na dywanie): czy OU mają ptaki w domu, czy obserwują je z rodziną, czy dokarmiają je zimą i poją latem? Jakie znają popularne gatunki występujące w Polsce? Pośród odpowiedzi na pewno pojawi się wskazanie na gołębia. OP mówi wówczas, że to jeden z bohaterów lekcji. OP pyta, czy dzieci wiedzą, z czym w kulturze kojarzy się gołąb. OP wprowadza w temat, którym jest pokój (wewnętrzny spokój, harmonia w rodzinie, w kraju).</p> <p>OP wyjawia OU, że jeszcze dwa inne ptaki staną się patronami lekcji. Pyta, czy OU wiedzą, jak nazywa się najmniejszy ptak świata. Być może pojawi się wskazanie na kolibra. Jeśli nie, OP informuje, że to koliberek hawajski, wyświetla lub pokazuje wydrukowane zdjęcie i opowiada historię o kolibrze.</p>	<p>Zdjęcie kolibra (wydrukowane lub wyświetlone).</p> <p>Opowieść o kolibrze (załącznik 1.) funkcjonuje w wielu wersjach, najczęściej przypisuje się jej pochodzenie indiańskie.</p> <p>Ważne jest, by OP nauczyła się opowiadać historię. Zapewni to lepszy kontakt z OU.</p>

<p>15 minut</p>	<p>Pozwala wszystkim OU, także tym, mającym kłopot z odczytywaniem ukrytych sensów tekstów kultury, w pełni zrozumieć i przyswoić sens opowieści.</p>	<p>OP prosi OU o omówienie postaw zwierząt w opowiadaniu. Z którymi postawami się utożsamiają? Jak oceniają działanie głównego bohatera? Czy OU myślą, że zachowałyby się jak koliber? Jakimi cechami można określić tego bohatera? Odważny, aktywny, niegodzący się na bierne obserwowanie zła, działacz, naiwny?</p> <p>OP podsumowuje pogawędkę myśląc, że czasem wielkie czyny zaczynają się od małych kroków i że każdy najmniejszy przejaw zaangażowania i próba zmiany świata na lepsze mają znaczenie.</p> <p>Zauważa także, że dzieciom często wydaje się, że niewiele od nich zależy i że w świecie słucha się tylko osób dorosłych. Ale to nieprawda: każdy i każda z nich, najmniejszych dzieci w szkole, jak koliber, może mieć pomysły, które naprawią świat.</p>	
<p>10 minut</p>		<p>OP barwnie, nie korzystając z notatek, opowiada historię Sadako Sasaki.</p>	<p>Załącznik 2.</p> <p>Warto także zaprezentować krótki film animowany przybliżający jej historię:</p>

			<p>https://www.youtube.com/watch?v=4R5zuw26WJA</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=tcsKcgEtlNc</p> <p>OP powinna zobaczyć materiał przed spotkaniem, zdecydować, czy jest odpowiedni dla OU oraz upewnić się, że link nadal działa.</p>
<p>25/45 minut</p>		<p>OP rozdaje OU potrzebne rekwizyty do składania papierowych żurawi: kolorowy papier w kształcie kwadratu, po 3 arkusze. Demonstruje, krok po kroku, jak składa się żurawia origami. Przy każdym ruchu podchodzi do OU, pomaga w złożeniu origami. Najlepiej, gdyby OP miała do pomocy kilka dorosłych osób umiejących składać origami.</p> <p>Złożenie żurawia wymaga precyzji i cierpliwości. W młodszych klasach można rozważyć składanie żurawia w grupach; do każdej z nich, 3-4-osobowych, przypisana powinna zostać jedna osoba dorosła.</p> <p>Po prezentacji żurawie powinny stać się ozdobą sali lekcyjnej - zawisnąć na drzewie z papieru albo gałęzi i przypominać o</p>	<p>Instrukcja, jak złożyć żurawia origami:</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=tcsKcgEtlNc</p> <p>Fot. JR po szkolnych akcjach "Tysiąc żurawi dla pokoju"</p>

pokojowym przestaniu.

Do składania żurawi można zaprosić całą społeczność szkoły i złożyć "1000 żurawi dla pokoju", które ozdobią szkolne korytarze/gazetki.

10 minut	Zakończenie lekcji wyzwaniem pokojowym na najbliższy miesiąc. Burza mózgów.	OP zadaje OU pytaniem i prosi chętnych OU o wypowiedź. Podkreśla, że na to co dzieje się na świecie składają się nasze codzienne czyny i gesty. <ul style="list-style-type: none"> • Co my możemy zrobić dla pokoju na świecie?	
----------	--	---	--

Załącznik 1.

Dzień nie zapowiadał niczego szczególnego. Panował wielki upał, ale wszystkie zwierzęta w cieniu rozłożystych drzew świetnie z nim sobie radziły. Nikt nie spodziewał się jednak, że tego dnia będą musiały zostawić swoje domy: dziuple, gniazda, nory i cień pod drzewem...

Nagle zerwały się krzyki, wycie i pohukiwania, a mieszkańcy lasu poczuli falę gorąca. Nikt nie wiedział, jak doszło do pożaru. Pewne jest jednak, że nagle wszystkie zwierzęta musiały uciekać przed pożogą. Zadbaly o najstarszych i najmłodszych członków rodziny i pognały na skraj lasu. Stamtąd bezradnie obserwowały buchające płomienie. Zauważyły jednak, że najmniejszy spośród nich, koliber, nie usiadł w miejscu. Tak szybko, jak się dało, ile mocy miał w swoich skrzydełkach, kursował między płomieniami a pobliskim jeziorem, wylewając na ogień kilka kropel, tyle, ile mógł unieść w dzióbku.

W końcu krzyknęły do niego pozostałe zwierzęta:

- Hej, kolibrze, czy nie rozumiesz, że w ten sposób na pewno nie ugasisz ognia?
- Rozumiem - odpadł ptaszek - ale przynajmniej robię to, co do mnie należy.

Załącznik 2.

Sadako Sasaki urodziła się w styczniu 1943 roku. Miała dwa lata, gdy 6 sierpnia 1945 roku bomba zrzucona na Hiroszimę odmieniła jej życie. Wybuchła niedaleko jej domu i zabiła babcię. Sadako chciała zostać mistrzynią biegów. Gdy miała 11 lat, dowiedziała się, że cierpi na białaczkę popromienną. Ponieważ według japońskiej legendy żurawie żyją tysiąc lat, Sadako postanowiła złożyć tysiąc papierowych żurawi – symbolizujących pokój i zdrowie. Podobno zmarła przy 644., 25 października 1955 roku. Jej przyjaciele i przyjaciółki złożyli i złożyły brakujące 356 origami. Trzy lata później w parku w Hiroszimie powstał jej pomnik. Zdobí go napis: „To nasz płacz, to nasza modlitwa o pokój na świecie”. Kto pragnie dołączyć się do tej prośby, w rocznicę ataku na Hiroszimę składa papierowe żurawie.

Pomóż nam tworzyć jeszcze lepsze materiały i wypełnij ankietę: http://bit.ly/ocen_materialy_PAH